

[Glensgård]

Vore overvejelser må derfor nok munde ud i, at vi støtter finansministeren i denne sag, og så må vi håbe på, at han får styr på sine ordførere, således at vi kan få et fornuftigt socialdemokratisk samarbejde med fremskridtspartiet om, at vi ikke smider alle § 2-virksomhederne i grams, ikke smider dem ud som selvstændigt kørende selskaber.

(Kort bemærkning).

Niels Andersen (KF):

Kun dette til hr. Glensgårds oplysning. Når jeg peger på embedsmænd, er det naturligvis, fordi jeg er af den opfattelse, at vi i en lang række tilfælde har embedsmænd, der virkelig har ekspertise og dygtighed. Det er også min opfattelse, at man ved de ansættelser, staten foretager, i meget stor grad tager hensyn til de uddannelser, de respektive embedsmænd har. Jeg er fuldstændig klar over – og det mener jeg også jeg sagde i mit indlæg – at det var os politikere, der først og fremmest havde ansvaret for, hvordan det skulle køre.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Jeg kan give hr. Niels Andersen så meget ret: det er politikerne, der har ansvaret. Men så sagde hr. Niels Andersen i den næste sætning, at hvis politikerne havde givet embedsmændene større magtbeføjelser – han brugte ikke ordet magtbeføjelse; men hvis embedsmændene havde fået lov til at styre mere – ville vi ikke være havnet i den situation, vi er havnet i i dag, og det er dér, jeg er dybt uenig med hr. Niels Andersen.

Jeg tror på, at det er politikerne, der skal tage ansvaret og angive, hvorledes løsningerne skal køres igennem ude omkring i det offentlige system. Jeg tror altså ikke som hr. Niels Andersen på, at det ville være bedre, om forretningen Danmark blev kørt af chefen for P&T og chefen for DSB i stedet for af hr. Niels Andersen og hr. Glensgård. Jeg må indrømme, at jeg mener, demokratiet trods alt fungerer bedre ved, at det er hr. Niels Andersen og mig, der sidder i folketinget, og ikke to embedsmænd, som administrativt skal styre det samfund, vi lever i.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Da det jo ikke er første gang, dette forslag bliver behandlet, skal jeg starte med at henviser til, hvad vi tidligere har sagt ved behandlingen af forslaget, og blot føje nogle få ting til.

Forslaget har nogle intentioner, som vel kort kan citeres fra forslagets forside, hvor der står, at det er »med henblik på en styrkelse af den fornuftige økonomisering med de tildelte midler, forbedring af servicegraden og øgelse af fleksibiliteten i hele virksomhedsudøvelsen«. Det er der næppe mange der kan være uenige i er ønskværdigt.

Forslaget bygger ligesom på en naturlov, der siger, at alt, hvad det offentlige har med at gøre, er ineffektivt, ikke økonomiserer fornuftigt, har en dårlig servicegrad og er uden fleksibilitet. Ja men sådan behøver det vel ikke at være, fordi det er en offentligt ejet virksomhed eller en koncessioneret virksomhed. Vi ønsker naturligvis også, at de offentligt ejede virksomheder skal fungere så godt som overhovedet muligt, men det behøver som sagt ikke at forudsætte, at de skal gå over i privateje, for dér har man da også ganske mange virksomheder, som ikke fungerer helt så godt.

I bemærkningerne til forslaget står der bl.a.:

»Mange kommuners kørselsafdelinger kan erstattes af langt billigere kontrakter med private vognmænd, og hospitalernes vaskerier kan nedlægges.«

Da jeg læste det, tænkte jeg: skal det være et billede på, hvorledes tingene kan blive mere effektive, så er der noget galt, for det måtte betyde, at man skal til at køre med hospitalsvæsenets snavsetøj fra det ene sted til det andet og få det vasket og kørt tilbage igen, og det kan næppe kaldes særlig effektivt og fornuftigt. Men det kan jo være, der er rendt lidt uovervejet i pennen dér, og muligvis er det et punktum, der skulle have været imellem sætningerne. Men i hvert tilfælde dannede der sig altså det billede for mig, da jeg læste disse bemærkninger.

Der er nogle, der har fremhævet postvæsenet, og det er der ikke spor at sige til, for vi har jo drøftet postvæsenet temmelig meget herinde den senere tid og kommer muligvis til det igen, men i den måde, man sammenligner postvæsenet med andre virksomheder på, ligger der ligesom, at man sammenligner postvæsenet med et supermarked. Det er helt